

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 170.

Tolste Session.

72de Møde.

Torsdag den 25de Januar Kl. 6½ Aften.

(Forsat.)

Andræ (forts.): Jeg nægter imidlertid ikke, at det er min bestemte Overbeviisning, at det i nogle Aar idetmindste vil være rigtigt at blive staaende herved og først oppebie de Erfaringer, vi vilde faae med Hensyn til denne Banes Virkning; det vil da være langt naturligere, langt lettere at overskue, hvad Betydning en Fortsættelse af disse Arbejder vil have, og al-dermindst i et Dieblisk som dette vilde jeg for mit Bedkommende kunne deeltage i at stemme for et Engagement for Statskassen af saa stor en Sum; thi vel er det blevet, og det med Føie, bemærket af den høitagtede Indenrigsminister, at han, hvad Udførelsen af Arbejderne angaaer, har sikret sig, at de ikke skulde kunne falde paa saadanne Tider, hvor der maatte være en paatrængende Nødvendighed for Staten til ikke at gaae ind derpaa, men Contracten vil lige fuldt blive staaende, og naar vi saa engang igjen, efter at disse vanskelige Tider ere overstaaede, vende tilbage til rolige Tider, saa mødes vi af denne Byrde, saa er der en Byrde tilstede, der vil tynge paa en heel Række af Aar. At vi under rolige Forhold ogsaa vilde kunne bære dette Offer, derom er Ingen mere forvisset end jeg, hvorimod jeg ikke indbrømmer, at det alligevel vilde være rigtigt at paatage sig et saadant Offer. Men besynderligt er det, at det just er faldet i min Lod, — der i en Række af Aar idelig og idelig har

tilladt mig at minde om, at vore finantzielle Forhold ikke dengang kunde siges at være ugunstige, der saa ofte dengang har skildret vore finantzielle Forhold som gode og stærke, saa at der ikke var Anledning til, naar det forøvrigt anerkjendtes at være en fornøftig og rigtig Anvendelse af Pengene, at holde sig tilbage fra at lade Staten deeltage i sliige Foretagender, og navnlig med Hensyn til den Banellinie, hvorom der da forhandlede, — nu at maatte indtage en saadan Stilling, at jeg i Modsetning dertil maa anbefale Forsigtighed og advare imod en Overburdering af disse finantzielle Forhold.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg skal ikke gaae ind paa de almindelige Grundsætninger for Statens Deeltagelse i sliige Foretagender, som det ærede Rigsdagsmand, der nu sættte sig, udviklede. Jeg troer ikke, at de ere stemmende med den hele Udvikling af Statsforholdene og Nationalaanden paa Continentet. Jeg troer, at det paa Fastlandet viser sig, at den private Foretagelsesaaend endnu ikke har naaet en saadan Kraft og Modenhed, at man kan undvære en Støtte fra Statens Side. Jeg skal derfor ogsaa kun gjøre et Par Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand talte kun om de Fordele, som det borgerlige Samfund som saadant vil have af Jernbaner, men han udelod af Betragtning de Fordele, som Staten vil have af Jernbaner. Vi kunne ikke gjøre vor Stat større end den er, men det er sikkert, at Statens Kræfter til at opfylde sine Formaal voge ved en Sammentrængning af Befolkningen, at den Stat, der har Jernbaner,